

mijn ziel jubelt
voelt weer stralende energie
raakt weer vervuld met liefde
jubelt in vrijheid
er werd al gegeven
en gestaag herwint alle leven
weggevaagd raken angst en pijn
omdat vreugdevol leven
eens eeuwig zal zijn

LEVEN EN SCHEPPING

In de kern van licht, positieve stralende energie, bouwde zich spanning op. Dit proces ving aan in het oneindige universum.

Bouwde zich dusdanige spanning op, dat de kern ging exploderen en de spanning zich ontladde in ontelbare kleine zelfstandige lichtjes.

Zielen zoals ze nu in deze wereld van vlees en bloed genoemd worden. Zielen zijn vrij zelfstandig leven. Zo ontstond ooit, onmetelijk lang geleden, veelvoud aan leven.

Maar de explosies veroorzaakten ook rook, niets. Lijkt het meest op een giftige mosterdgrijze mist en is niets, vormt een negatieve spiegel van positief leven.

Deze damp probeerde licht te stelen waardoor het licht in zielen soms stierf en deel werden van negatief. En met name maakte deze negatieve mist jacht op de twee zielen, die samen eenheid vormden, zodat alle zielen elkaar paarsgewijs mogen aanvullen. Deze twee zielen waren verbonden aan de kern van licht. In deze tijd is een deel van de kracht van de kern in Aarde opgeslagen.

Om te voorkomen dat alle licht het onderspit zou delven in het universum en zou worden overgenomen door giftig negatief, dat niets is zond de kern van licht alle negatief af, ver van de kern vandaan. Maar in dit gebeuren werd een ziel van haar twee eenheid meegezonden naar deze verre plek waar giftig negatief afgesloten raakte van de overige ruimte. Energie barrières moesten voorkomen, dat de kern van positieve energie en alle lichtende zielen zouden worden aangetast door giftig niets.

Pas nadat de kern zorg had gedragen een ruim deel van haar kracht voldoende af te sluiten voor aantasting, daalde de kern met de nog steeds aan haar verbonden ziel af, het afgesloten heelal in. Dit leidde tot een eerste immense explosie, de eerste big bang, en de vorming van Moeder Aarde.

Door deze explosie ontstonden wederom ontelbaar vele lichten (zielen), leven, binnen het afgesloten heelal en begon het bewegen in het heelal door radio actieve golven, welke nog steeds in het heelal resoneren.

Het heelal kent een immens lange historie van strijd en lijden, die zich onder andere ten dele laat lezen in zogenaamde wetenschappelijke 'fantasie' verhalen, zowel als in fantastische 'fantasie' verhalen.

Heel lang maakte de kern en haar overgebleven ziel zich zorgen over Die andere verloren ziel, maar dat hoeft niet meer. Deze verloren ziel was en is begiftigd met, humor, vreugde, ultieme schoonheid en immens veel liefde.

En omdat Diens ziel weer tot stralend ontwaken kwam, is Diens ziel degene die op Aarde god genoemd wordt.

Veel in de zogenaamde 'heilige' geschriften van alle menselijke religieuze stromingen, vertelt ten dele over de geschiedenis in het heelal. Dit wordt in het algemeen door mensen nog steeds foutief en onbegrepen ingevuld.

Mens op Aarde loopt behoorlijk arrogant naast de schoenen en meent kennis en begrip te hebben, terwijl mens uiterst zelden wezenlijk begrijpt. Mens meent uitvindingen te doen, die al immense tijden in het heelal effectief functioneren en welke door de almacht van leven zijn ingesteld.

Het woord almacht staat voor het totaal aan positief samen binnen het heelal. Zoals door gezamenlijk communiceren in verbonden voelen ooit werd overeengekomen, immens lange tijden terug, nadat de kern het heelal binnen donderde, sterren en Aarde vormde, en de eerste van meerdere big bangs zich voordeed.

Degene die dit schrijft is al immens lange tijden de overgebleven ziel die verbonden met de kern en Aarde bleef en dus al vanaf den beginne deel uitmaakt van een energie proces dat deze ziel door veelvuldige recycling van bestaan naar volgend bestaan vergeten was in de rusttijd tussen geboorten en herboren worden.

Dit afgelopen bestaan heb ik net als velen, mij verbaasd afgevraagd wat de zin van dit bestaan op Aarde zou zijn. Een bestaan waarin ik mij altijd eenzaam bleef voelen. Een bestaan van angstig mensdom, dat ik nooit begreep en dat ik altijd wilde troosten met de woorden 'wees toch niet zo angstig. Leven is tot vreugde, in liefde en is nooit reden tot angst. Kom maar in mijn armen dan zal ik jullie beschermen en wees niet angstig.'

Zo zal de kern van alle leven altijd alle leven beschermen. In leven is geen schuld, noch oordeel. Leven is vrij, daarom zal negatief altijd zichzelf oordelen en op termijn zichzelf teloor laten gaan. Want lichtende zielen hoeven sterven en 'dood' niet te vrezen wanneer zij in eerlijkheid hun voelen volgen.

Daarom kan ik nu eindelijk voluit spreken en zeggen, zeker ik ben een vrouwmens, Felice, maar ik ben op zeker mijn lichaam niet.

Daarom schreef ik wat ik hier publiceerde en nu nogmaals herhaal:

Het heelal is een relatief beperkt afgesloten deel van het oneindig eeuwig universum, dat niet waarneembaar is vanaf Aarde.

Slechts in het afgesloten heelal op Aarde bestaat tijd.

In het afgesloten heelal wordt op moeder Aarde in een traag doch gestaag automatisch energie proces door middel van onder andere continue recycling, door sterven en herleven, op termijn alle negatief geminiseerd en getransformeerd tot minuscule gezuiverde partikeltjes.

Op deze wijze rekt alle bestaande “levende” negatief in langdurige kringlopen en niet te berekenen tijdspannen zichzelf op ruime termijn voor eeuwig af!

Moeder Aarde is geen planeet maar een ster.

Licht komt af van ontelbare zielen die positieve energie zijn en die zich aan sterren verbinden.

Lichtende zielen zijn de enige levende positieve energie.

De enige ‘dood’ die bestaat is het doven van het licht in de ziel.

In voorgaande tijdspannen hebben zich vele oorlogen tussen Aarde en de nu dode planeten (voormalige sterren) voorgedaan.

Deze oorlogen hadden tot doel alle negatief op Aarde te verzamelen tot op ruime termijn totale definitieve zuivering.

Op Moeder Aarde, in het afgesloten heelal, vindt de eindstrijd tussen positieve energie en nietswaardig negatief plaats, tot totale en eeuwige vernietiging van alle negatief.

De invloed van Die (god/macht), hoe dan ook benoemd en doorlopend ook stoffelijk op Aarde aanwezig, schept schoonheid en vreugden voor zolang de strijd in het heelal tussen positief en negatief duurt.

Om nooit meer te vergeten, ook niet gedurende perioden na overgang tot energiewezen.

Noch eigen verantwoordelijkheid in dit energieproces.

westerse jaartelling 2016, in de zevende samenlevingscyclus op Aarde.

En vergeet nooit:

Licht, leven dat liefde is, geeft en deelt, ieder op eigen wijze naar eigen vermogen, maar neemt niet en zeker nooit vrijheid weg van ander leven.